

STARZENIE SIĘ A ZŁAMANIA I UPADKI

VI Środkowo Europejski Kongres Osteoporozy i Osteoartrozy oraz XVII Zjazd
Polskiego Towarzystwa Osteoartrologii i Polskiej Fundacji Osteoporozy, Kraków
25-26.09.2015

L35

STARZENIE SIĘ A ZŁAMANIA I UPADKI

Żak M.

Katedra Rehabilitacji Klinicznej, Zakład Rehabilitacji w Reumatologii i Geriatrii, Akademia Wychowania Fizycznego, Kraków

Słowa kluczowe: *upadki, złamania, starzenie się*

Wstęp. Upadki oraz ich konsekwencje wśród osób starszych stanowią wyzwanie dla nauki. W 7-25 % przypadków konsekwencją upadków są złamania. Najczęściej z powodu tych incydentów dochodzi do złamania szyjki kości udowej (90-95%), części proksymalnej kości ramiennej (80%) oraz kompresyjnych trzonów kręgow (80%). Przeżywalność pacjentów hospitalizowanych z powodów np. złamań szyjki udowej w porównaniu do braku hospitalizacji była o 2-7 lat dłuższa na rzecz osób hospitalizowanych.

Cel Pracy. Celem pracy był przegląd literatury z 5. ostatnich lat dotyczący konsekwencji upadków w formie złamań ze względu na wiek, przewidywaną długość życia, oraz powrót do sprawności funkcjonalnej prezentowanej.

Materiał i metody. Przegląd literatury obejmował 4 bazy bibliograficzne (ERIC, Medline, Science Direct, Scopus). Znalezione 4231 abstraktów zawierających słowa „falls, fractures, aged, lifespan“. Do przeglądu włączono 90 prac.

Wyniki. Przeżywalność u pacjentów, u których złamanie było wynikiem upadku jest różna w zależności od rodzaju hospitalizacji, prezentowanej sprawności funkcjonalnej przed upadkiem, szybkości odzyskiwania sprawności funkcjonalnej po hospitalizacji, liczby upadków oraz wieku.

Wnioski. Wydaje się, że przewidywana długość życia u pacjentów po incydentach upadku jest mniejsza pomimo hospitalizacji. Interwencje fizjoterapeutyczne poprawiają szybkość leczenia, aczkolwiek nie są jedynym czynnikiem odzyskania pełnej sprawności funkcjonalnej.

L35

AGEING, FRACTURES AND FALLS

Żak M.

Chair of Clinical Rehabilitation, Department of Physical Rehabilitation in Rheumatology and Geriatrics, University School of Physical Education, Krakow, Poland

Key words: *falls, fractures, aged*

Background. Falls and their consequences among the seniors pose a serious challenge for the science. In 7%-25% of cases falls result in fractures, most often in serious ones, e.g. hip fractures (90%-95%), fractures of the proximal part of the humerus (80%), vertebral compression fractures (80%). For instance, the survival of patients hospitalized for femoral neck fractures was found to be 2-7 years longer, in comparison with the non-hospitalized ones.

Aims. The study aimed to review the published studies on accidental falls resulting in fractures due to advanced age, life expectancy, and effective recovery of individual functional capacity, spanning the last five years.

Methods. The literature review comprised four bibliographic databases (ERIC, Medline, Science Direct, Scopus). During the search 4231 abstracts containing the key words „falls, fractures, aged, lifespan” were identified. Ninety abstracts were found fully compliant in terms of the adopted inclusion criteria, and ultimately considered in the review.

Results. Survival in the patients in whom a fracture resulted due to an accidental fall varied depending on the actual type of hospitalization, individual functional capacity prior to a fall, overall effectiveness of its recovery following hospitalization, number of sustained falls, and age.

Conclusions. Life expectancy in the accidental fallers appears shorter despite the obvious advantage of hospitalization. Physiotherapy interventions enhance overall effectiveness of treatment, although on no account may they be deemed the sole determining factor in an individual recovery of full functional capacity.